

מאת | אפרת בראשי
צילום | רז רוגובסקי

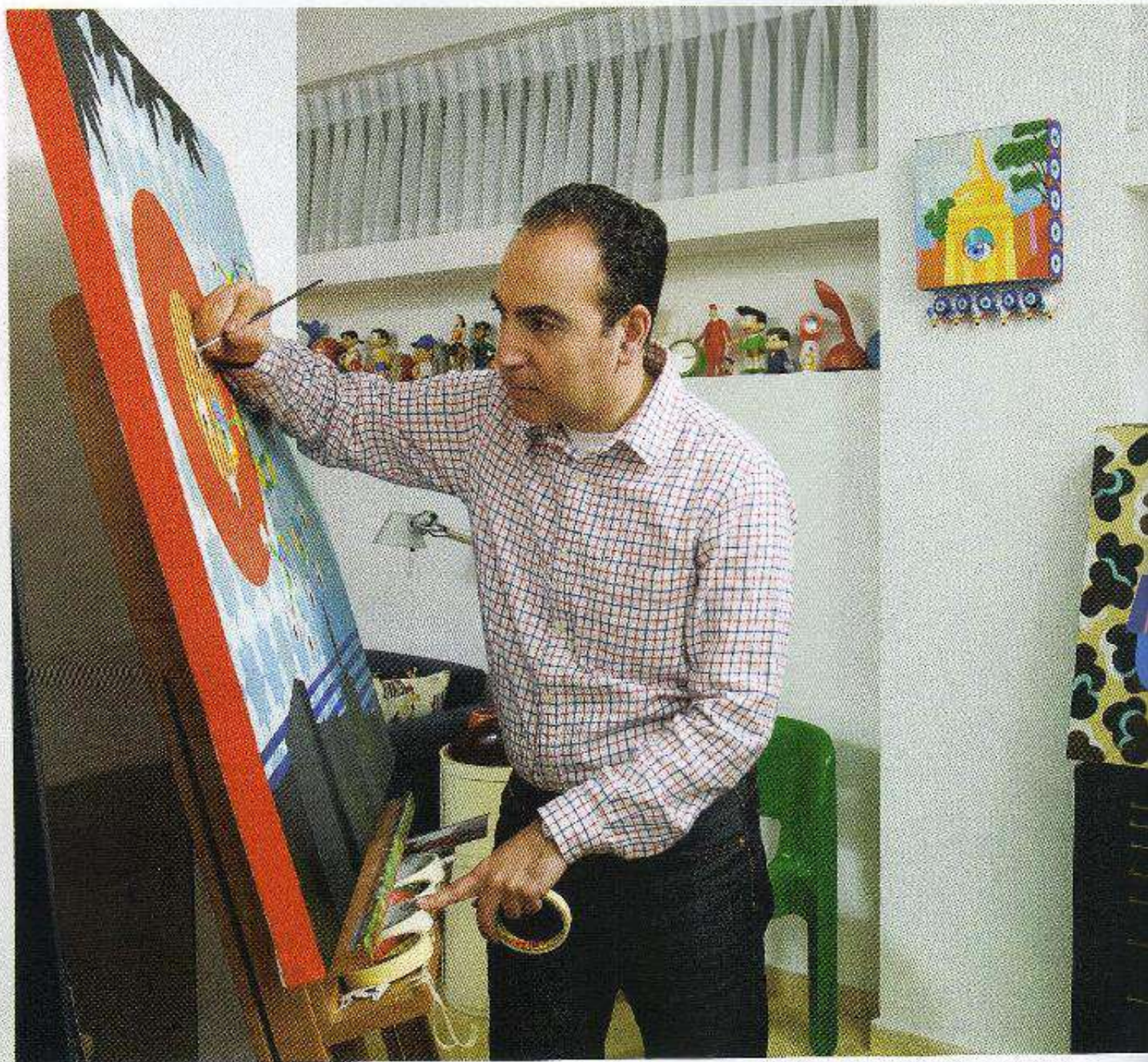
מדיור לציור

דירתו המוקפדת של הצייר אריק בוקובזה, שהייתה בעבר בית מרקחת, רחוקה מלהיראות כמו דירת אמן

1. כלים צבעוניים של חברות עיצוב מובילות כמו 'ניצוי' ו'אלסי', העטרים את המטבח של 'איקאה'.
2. הדירה משמשת את בוקובזה למגורים וכסטודיו לציור.
3. על המדף בסלון אוסף של בובות אותנטיות משנות ה-60 ובניהן בובות מנגה יפניות.

15 שנים חלפו מאז ביקרו בדירתו הקודמת של אריק בוקובזה (ראו גיליון 136). שהיה אז דוקא היום הוא צייר מוכר ומוערך. בוקובזה חיטל את בית המרקחת במרכז הל אביב, ועיצב במקום את דירתו הפרטית, שוראת ממני מחויאן וכסטודיו. בוקובזה, שנולד בפאריס להורים יוצאי תוניסיה, מעיד כי ילדותו הקסומה, שהייתה מלווה בקולטורה ובערכה לאסתטיקה, מיזגה בין מזרח ומערב והייתה קרקע פורייה למשיכתו לעיצוב. דירתו הקטנה מטובבת ומאורגנת בקפידה, מאות הפריטים הצבעוניים שמקוטבים אותה משלימים זה את זה וגורמים לעין לרצו לכיבוים שונים בלי להתעייף. "אני נמשך לסגנון שרווח בשנות ה-60 וה-70, מצוין בוקובזה, ומאחר שהדירה ממוקמת בבניין שבנה באותן השנים, החלטתי לעצב אותה על פי סגנון זה, ממרצפות ישנות, סבת בטון שמעטרת את החלונות ועד פרטי הריהוט". בדירה מפתחים כיסאות של מיטב החיצונים, כמו רון ארד, פיליפ סטארק וריי וצ'ולט איימס. לצד גופי תאורה של איגנו מאורר וככי מטבח משעשעים של חברת אלטי. הספרייה כמלון מוקדשת בעיקר לנלי וזוכית סגנונים, שישיות כוסות ראקרט היא האהובה ביותר על בוקובזה, הוא קיבל אותה מאימו כמתנת יום הולדת 30. "הכוסות הפסיקו לשמש לעתייה ועתה הן חלק מהתפאורה הכללית של הדירה, כמו הרבה פריטים שבנעלוני". הוא מאיין, אוסף הכובות המכובד, שמוצג בנישה אוונו לאורך הסלון, איננו מיועד למשחק, וגם לא קלפי המנגה היפניים ששתולים מתחת למשטח הזכוכית של שולחן הקפה. על הקירות מתנוססים ציורי השמן של בוקובזה, המאופיינים במראה נאיבי, לכאורה, אך ברוב המקרים נאמיים בחובם משמעת החריזת.

4. חדר השינה מתכתב עם השפה הצבעונית של שאר הריהוט. 5. חדר הרחצה ממונף בפסיפסים צבעוניים, המאוחזים על פי הקומפוזיציה המפורסמת של הצייר הוולני מודריאן. 6. פינת האוכל והמטבח הוגים מינית הירוק הסמוכה. 7. פלון ישנו שילוב של פריטים מתרבויות ותרבות שונה. ליסאות מעצבים (צ'ארלס ריי איימס) שולחן עץ ישן, כובות וציורי עמק של חוקרות.

בפעם הקודמת ש"בניין דודו" ביקר בדירתך היית רוקח, והיום אתה צייר. מה ברם לשינוי המהותי הזה?
- "אפשר להניד שבמידה רבה מאוד הכתבה היא שדחפה אותי לעשות את השינוי. על קירות הדירה דאג היו מושגים ציוריים שצירתי בשעות הפנאי בהיותי רוקח. לא למדתי אמנות או ציור. היה לי חוש לצבע ויד טובה, ובמקום לרכוש עבודות מקוריות של צייר אחר, שיעלו לי הון החלטתי לאייר בעצמי. הצלומי הדירה הציגו, בין היתר, את הציורים שלי, והקוראים של "בניין דודו" התעניינו ברכישתם. לאחר שכיבלתי הרבה פניות החלטתי לעשות הסבת מקצוע והחלטתי ללמוד אמנות בצורה מסודרת. מאז אני מקדיש את עצמי לציור בלנו".

- על הקירות תלויות עבודות שלך שמתאימות לעיצוב הכללי של הדירה. מה תעשה אם מישהו ירצה לרכוש אחת מהן?

- "בעיקרון, הציורים שנולדו על הקירות אינם חיוניים למכירתם. בחרתי אותם מכיוון שהם מתאימים לחלל הפרטי שלי. קרה פעם שמישהו רצה לרכוש אחד מהם ומירכתי. בדגש שאסיר אחד מהם זה יגרור שינויים נוספים בדירה".

- לרוב, דירות של ציירים אינן ניחנות בסדר מופתי, בלשון המעטה. שלך נראית יותר כמו של רוקח, אפרופו עיסוקך הקודם, ופחות כשל צייר.

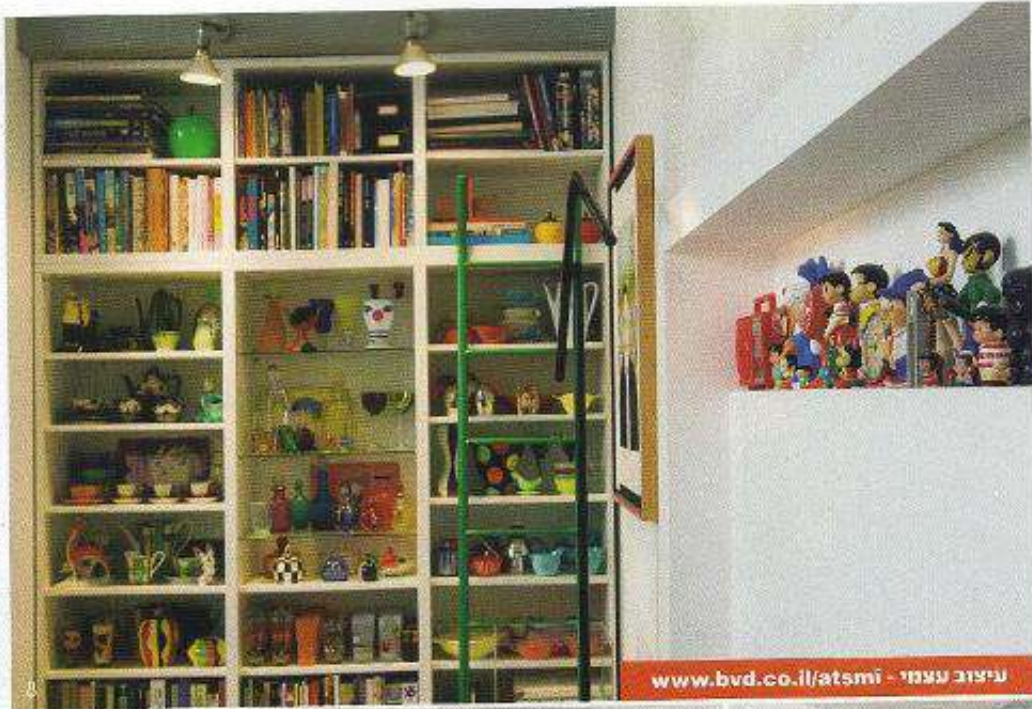
- "הדירה משמשת אותי כגלריה להצגת העבודות שלי וכמיצב. אני עורך בה פגישות עם אספני אמנות, אוצרים וגלריסטים, ואני יכול לזרושח לעצמי שהיא תיראה כמו מחסן מבוזגן ומאחין. מעבר לכך, אני אסתטיקן מושגע. כל דבר עומד במקום שיועד לו בצורה מסודרת וייצוגית כחלק בלתי נפרד מצורת החיים שלי".

- מאיפה אתה משיג את כל פריטי הטרטור משנות ה-50 וה-60?

- "מהרבה מקומות. חלק אספתי מבית הוריי, כמו טט סכרם מקורי של גוצ'י משנות ה-50 שמצאתי כמגירת המטבח של אמי. חלק אני מוצא כרחוב. יש אנשים שאינם מבינים שיש בידיהם פריטי עיצוב מקוריים והם משליכים אותם לאשפה בלי טיפות מודעות לערכם, מה שקורה להרבה כיסאות של הזוג איימס. כשאני מוצא אותם אני משקם אותם ומחזיר אותם למראה המקורי שלהם. יש גם מקרים שבהם אני מקבל את החפצים מחברים וממכרים, שיודעים כי בדירה שלי הם יקבלו את הבמה הראויה ביותר. במקרים כאלה מדובר בדרך כלל בכלי זכוכית".

- אילו לא היית צייר, מה היית תולה על הקירות?

- "כרזות פרטום ישנות או אמנות יפנית. בחדר השינה יש לי יותר חופש להלות מה שאני רוצה, ויש בו כרגע כולי מנגה ממוסגרים ועבודת בד יפנית צבעונית".

עיצוב עצמי - www.bvd.co.il/atsmi

- 8. כל הפיזיים שתוחים בספרייה שנסלון מאורגנים למשע, החל הכוסות קריסטל, ספרי עיצוב וכלי הנושה שונים, היוצרים קולאז' מסונני.
- 9. בניית העבודה קיר שחומה בשגם המטניק לחלל מראה טבעי ומשמש את הצייר כלוח מודעות דקורטיבי.
- 10. בכניסה ניצב מסורר קלאסי ועליו רובוט מודרני שניצב בוקינזה, המשקפים את האקלקטיות שדוחת בגל הדירה.

"בעקבות הכתבה שפורסמה ב'בניין ודיוור' קיבלתי תגובות רבות שהשפיעו עליי להחליף את מקצוע הרוקחות באמנות"

למה דווקא מנגה ואמנות יפנית?

- "בגיל 20 ביקרתי לראשונה ביפן והתאהבתי בתרבות. בניגוד למה שנהוג לחשוב, התרבות היפנית איננה מינימליסטית, אלא עשירה וצבעונית. כחלק מהמחקר שלי על פריטים אירופאים משנות ה-50 התעניינתי גם בכאלו שמקורם ביפן, ולמנגה יש חלק נכבד בזה".

אוסף הכובות, הצבעוניות והמנגה נראים כמו סביבת מגורים של ילד, או אולי אמן קומיקס.

- "הצבעוניות של העבודות שלי אכן מזכירה עבודות קומיקס. עם זאת, אינני רואה הפרדה בין עולם הילדים לעולם המבוגרים, ולכן אינני מונע מעצמי דברים שאחרים אולי יחשבו לילדותיים. אמא שלי, לדוגמה, הסתובבה עד גיל מבוגר עם סרטים ופפיונים כשיר. המנורה שתלפיה מעל פינת העבודה שלי מלווה אותי מאז שהייתי ילד וכיום היא מאוד פופולרית, בעיקר בעיצובים של אינגו מאורר. תמיד אפשר למצוא אחיזה של מבוגר במשהו שאהבת בתוך ילד".

מפתיע לראות אצלך מטבח מאיקאה שבו כלי מטבח של אלסי וגוצ'י.

- "החפצים לא נבחרו בגלל שם של מותג כזה או אחר, אלא בשל ערכם האסתטי. מבחינתי, לאיקאה יש ערך עיצובי, יש כחיבור הזה גישה אנטי-טובורישית שקסמה לי. החוכמה היא לשלב את כל המרכיבים. בנוסף לכך, כעיקרון, אני חושב שכדאי לרכוש פריטים שיוכלו ללוות אותנו לכל דירה שאליה ננדוד, במקום להוציא את מיטב כספנו על מטבח, ריצוף או קירות".

הדירה נראית כמו אחד מהציורים שלך. אפשר להגיד שהיא המודעה?

- "סביבת המגורים שלי היא הרוחבה של אישיותי. לדירה יש בהחלט משקל מהותי להשראה, אך ככלל, הציורים שלי מתייחסים אליי, להיסטוריה שלי, לרקע ולמטען התרבותי שאני נושא מיזם היוולדי, המשלב ניגודים שגמים בין תרבות מזרח למערב, עם משקל גדול מאוד למתרחש כאן בישראל".